

# İste Benim Okulum



Oktay Mersin Özel Eğitim Anaokulu  
Sayı: 1 Temmuz 2018



# İLK SAYI İLK HEYECAN

“Eğitimde feda edilebilecek  
tek bir fert yoktur.”

“Sizler, hepimiz geleceğin  
bir gülü ve ikbal ışığısınız.  
Memleketi asıl ışığa  
boğacak olan sizlersiniz.”

*K. Atatürk*

*Değerli Okurlar,*

Okulumuzu tanıtmak, erken çocukluk ve okul öncesi dönemlerindeki özel eğitim hakkında farkındalık oluşturmak için hazırladığımız “İşte Benim Okulum” adlı dergimizi sizlerle buluşturmanın gururu içerisindeyiz.

Dergimizde, okulumuzda yapılan eğitsel ve sosyal faaliyetlerden örnekleri paylaşarak okulumuzun renkli yüzünü yansıtmak; okul eğitiminin farklı gelişim gösteren bireyler için ne denli önemli olduğunu vurgulamak istedik.

Bu çalışmanın hazırlanmasında emeği geçen dergi yayın kurulumuza, inceleme kurulumuza, öğretmenlerimize, maddi ve manevi desteğini esirgemeyen hayırseverimize, tüm okul çalışanlarımıza ve velilerimize teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Hoşgörünün, dilimizden ve gönlümüzden eksilmemesi dileklerimizle...

*Bediha Özbeke*

Okul Müdürü



## KÜNYE

**İmtiyaz Sahibi:** OKTAY MERSİN ÖZEL EĞİTİM ANAOKULU adına Bediha ÖZBEK,

**Yazı İşleri Sorumlusu:** Bediha ÖZBEK, **Yayın Kurulu:** İlkay BİRCAN KESKİN, Sümeyye Merve AYRAN, Aliye KESKİN, Merve GÜNAYDIN YILMAZ, **Yayın İnceleme Kurulu :** Derya ZEYBEKOĞLU, Fatma TEKİN AKBAŞ, Meltem ZEYBEK, **Ajans:** Marco Visa, **Creative Director:** Doğa TUKSAL,

**Editör:** Nihal Ceren UCUZCULAR, Burcu OĞUZ **Tasarım:** Talha Eren ÇAPKIN,

**Okul İletişim Bilgileri:** Adalet Mahallesi Tuna Caddesi No.: 2

Merkezefendi / DENİZLİ Tel: 0258 361 08 22 www.oktaymersinozelegitimanaokulu.meb.k12.tr

**Baskı Tarihi:** Temmuz 2018

**Baskı Türü:** Yerel Süreli Yayın

**Yıl: 1, Sayı: 1**

**Baskı Adedi:** 300

# OKULUMUZUN İMKÂN LARI



1. Bekleme Salonumuz
2. Veli Bekleme Odamız
3. Sınıflarımız
4. Geniş, Yeşil Oyun Alanlarımız
5. Çok Amaçlı Salonumuz
6. Duyu Bütünleme Odamız

EDES (Engelliler Destek Programı) kapsamında okulumuza duyu bütünleme odası kazandırılmıştır. Duyu bütünleme odası sayesinde okulumuza devam eden bireylerin/öğrencilerin duyu bütünleme eğitimi almaları sağlanmaktadır.

Duyu bütünleme eğitimi, farklı gelişim gösteren çocuklarda oyunlar eşliğinde sinir sisteminin gelişimini sağlarken, aynı zamanda çocuğun tüm gelişim alanlarının gelişimine katkı sağlamaktadır. Ayrıca çocuğun bedensel ve çevresel farkındalığını artırmaktadır.



# OKULUMUZ HAKKINDA

Okulumuz, 0-78 ay arası farklı gelişim gösteren çocuklara erken çocukluk ve okul öncesi dönemde özel eğitim programları uygulayan bir devlet okuludur.

Okulumuzun eğitim kadrosu, okul öncesi eğitim öğretmenleri ile özel eğitim öğretmenlerinden oluşmaktadır.

IAOKULU

EĞİTİMDE FEDA EDİLE



**Eğitim Alan Öğrenci Grubu:** Her engel türü ve düzeyine sahip bireyler.  
**Öğrenci Yaş Grubu:** 0-78 ay aralığındaki tüm engelli bireyler.  
Erken çocukluk dönemi (0-36 ay)  
Okul öncesi dönem (37-78 ay)

**Öğrenci/Birey ve Şube/Birim Sayıları:** (2017-2018 Eğitim Öğretim Yılı verilerine göre)  
Erken Çocukluk Dönemi: 90 birey  
Birim Sayısı: 6  
Okul Öncesi Dönem: 75 öğrenci  
Şube Sayısı: 13

**Personel Sayısı:** Müdür: 1  
Müdür Yardımcısı: 2  
Öğretmen: 32  
Memur: 1  
Yardımcı Personel: 3

**Beslenme Düzeni:** Çocuklara okulda bir öğün yemek hizmeti verilmektedir.  
**Ulaşım İmkânı:** Çocukların yanlarında bir ebeveyn ya da bakımından sorumlu kişi ile birlikte okula gidip gelmeleri için servis hizmeti sunulmaktadır.  
(Servis 09.00'da okula bırakıp, 14.00'de okuldan almaktadır. Ara servis imkânı bulunmamaktadır.)

**Eğitim Saatleri:** 09.00-14.00

**İletişim Bilgileri:**

**Adres:** Adalet Mahallesi Tuna Caddesi No: 2 Merkezefendi / DENİZLİ  
(SGK İl Binasının arkasında, Umurlu'ların karşısında, Adliye ve SGK tarafına giden tüm toplu taşıma araçları ile ulaşım sağlanabilmektedir.)

**Web:** oktaymersinozelegitimanaokulu.meb.k12.tr

**E-posta:** 756336@meb.k12.tr

**Telefon:** 0258 361 08 22

HEKİM TEK BİR FERT YOKTUR.

*H. Atatürk*



# OKULUMUZUN TARİHÇESİ

Okulumuz, ülkemizin ilk özel eğitim anaokulu olması nedeniyle kendine özgü kurumsal bir kültürel yapı oluşturarak gerek Denizli ili genelinde gerekse bölgede erken çocukluk ve okul öncesi dönemlerinde özel eğitimin önemine dikkati çekmeyi başarmıştır. Kurulduğu yıldan bu yana çevre halkının okulu tanıması yönünde çalışmalar yapmış ve bu sayede farklı gelişim gösteren çocukların erken çocukluk ve okul öncesi dönemlerdeki eğitimlerine önemli katkı sağlamıştır.

İlk olarak 2009-2010 Eğitim Öğretim Yılında 16.01.2009 tarihinde Bereketler Mahallesinde "İlk Adım Erken Çocukluk ve Okul Öncesi Eğitim Merkezi" olarak faaliyete geçen okulumuz sırasıyla; 2010 yılında "Denizli Erken Çocukluk Eğitim Merkezi", 2012 yılında "Denizli Özel Eğitim Anaokulu" adlarını almıştır.

Mayıs 2014 tarihi itibarıyla Türkiye'de ilk olarak 0-6 yaş engelli çocuklar için hazırlanmış mimari proje ile yapılan mevcut binada eğitim öğretime başlayarak Sadık Grubu Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı hayırseverimiz Oktay MERSİN'in katkılarıyla 21.12.2016 tarihinden itibaren "Oktay Mersin Özel Eğitim Anaokulu" adını almıştır.





*Okulumuz öğretmenlerinden İlkay Bircan Keskin ile Sümeyye Merve Ayran, Sayın Kaymakamımız Şükrü Görücü ile özel çocuklarımızın eğitimi, bu alanda yapılan projeler ve etkinlikler hakkında görüşlerini aldığımız keyifli bir röportaj gerçekleştirdik.*

### **Sayın Kaymakamım özel eğitime bakış açınız nasıldır, öğrenebilir miyiz?**

Çocuklarımız bizim için son derece özel. Özel çocuklara herkes gibi bizim de duyarsız kalmamız mümkün değil. Biz Merkezefendi ilçesi olarak bu konuda çok şanslıyız, diğer ilçelerde hatta illerde bile olmayan imkânlar bizim okullarımızda mevcut. Gerek özel okullarımızda, gerekse devlet okullarında özellikle özel eğitime ihtiyaç duyan çocuklarımızın eğitimi konusunda çok iyi mesafeler kat edilmiş durumda. İşte bunlardan bir tanesi de sizin okulunuz...

Zaman zaman tüm okullarımızda çocuklarla özel olarak ilgilendiğimi siz zaten biliyorsunuz. Mümkün olduğunca tüm faaliyetlerinize katılıyoruz ancak her zaman birlikte olma şansımız yok. Bu nedenle sizlere büyük görev düşüyor. Zaten bu görevinizi de fazlasıyla yaptığınızı biliyoruz. Özel çocuklarımız öncelikle devletimizin imkânlarından yararlanmaktalar, devletimizin yetemediği yerde sizin okulunuzda olduğu gibi hayırsever hemşehrilerimiz devreye giriyor. Okulunuzda da hayırseverimizin ismi var ve okula katkılar yapmaya devam ediyor.

Eskiden aileler engelli çocuklarını saklıyorlardı. Artık devletimizin sunduğu destekler sayesinde eğitim konusunda her türlü imkânı kullanabiliyorlar. Bu noktada devletimizin görevini yaptığını inanıyorum. Engelli çocukları lafla sahiplenmek çok kolay. Görmeyen duymayanın, duymayan yürüyemeyenin halini anlamaz. Toplum duyarsızsa hiç kimse bilmez, anlamaz. Bu çocukların en büyük destekçisi anne ve babaları ama onların da yapabileceklerinin bir sınırı var. Mesela özel eğitim okullarında bir etkinlik yapılıyor ve yine aynı anne babalar geliyor. Halbuki toplumun diğer kesimlerinin de bu çocuklara sahip çıkması gerekiyor.

İlçemizde özel eğitim okullarının her türü mevcut. Dün bu okullardan birinin Bilim Fuarı açılışına katıldım. Akla hayale gelmeyecek güzel çalışmalar ortaya koymuşlar. Her geçen gün özel eğitimin ülkemizdeki önemi daha da iyi anlaşılakta. Devletimiz bu konuda gereken desteği sunmaktadır. Bizde bunların uygulayıcısı olarak elimizden geleni yapmaktayız.

### **İlçemizin özel eğitim okullarındaki eğitim öğretim faaliyetleri ile ilgili gözlemlerinizi nelerdir, bu çerçevede önerebileceğiniz hususlar var mıdır?**

Engelli çocuklarımızın her biri dezavantajlı çocuklar. Her birinin de sorunu birbirinden farklı. Devletimiz farklı türlerde açtığı özel eğitim okulları ile öncelikle eğitim noktasında destek sunmakta, daha sonra da belli alanlarda beceri kazandırmak, meslek edindirmek için çalışmalar yapmaktadır. Bu konuda eğitim veren okullarımızı/merkezlerimizi sizler de biliyorsunuz. Çocuklarımıza imkân verildiğinde neler yapabildiklerini görüyoruz. Mesela bir engelli öğrencimizin şampiyon olduğunu siz de duymuşsunuzdur. Bu çocuğumuzun başarısı anne-babasının, öğretmenin ve okulunun başarısıdır. Hatta bir özel eğitim okulumuzun mehter takımı, Cumhurbaşkanlığının programında yer alacak. Geçenlerde yine bu okullarımızın birinde yapılan bir yaş günü kutlamasına katıldık. Her birinin mutluluğu gözlerinden okunuyordu. Bu çocuklarımız için ne yapsak az.

Bu noktada siz değerli öğretmenlerimizin büyük çabaları var. Özel çocuklarla ilgilenmek, onları eğitmek kolay bir iş değil. Anne babanın bakmaya zorlandığı çocuklara sizler eğitim veriyorsunuz. Öğretmenlerimize ayrıca teşekkür etmek istiyorum.

Özel eğitim okullarımızda/merkezlerimizde zaman zaman etkinlikler yapılıyor. Bu etkinliklerde aksamalar olabilir. Biz bunları eksiklik olarak görmeyiz ve herhangi bir yanlış yaparlarsa da o çocuklarımızı üzmemek için bunu ifade etmeyiz. Çünkü çocuklar artık niyetsiz ve saftırlar. Okullarımız bu konuda başarılıdır, idarecilerimiz başarılıdır. Öğretmen, öğrenci ve veli iş birliğinin en güzel örneklerini bu okullarımızda görüyoruz.

***İlçemizin tüm kamu hizmetlerinde olduğu gibi eğitim alanında da en üst düzeyde yetkili mülki amiri olarak okulumuzda yıl içerisinde gerçekleştirdiğimiz ve sizin de iştirak ettiğiniz etkinliklerimizle ilgili olarak eksik kalan noktalar ve önümüzdeki süreçte gerçekleştireceğimiz çeşitli etkinliklerimiz için varsa tavsiye ya da telkinlerinizi öğrenebilir miyiz?***

Gerek sizin okulunuzda gerekse diğer okullarımızda her türlü etkinlik yapılıyor. Az önce de belirttiğim gibi biz burada eksik aramayız. Bu çocuklar, özel çocuklar. Özel çocuklarla da özel olarak ilgilenmek gerekir. Hata yapsalar da görülmez. Siz zaten hatalarınızı kendiniz bilirsiniz. Eğer hatanız varsa bir dahaki programlarda o hatayı yapmazsınız. Eksiklikleri gidermek sizin göreviniz.

Sizin fidan dikme programınız gayet güzeldi. Çocuklara ağaç sevgisini, çevre sevgisini aşılamak güzel bir düşünce. O fidanlar büyüdükçe çocuklar kendi eserlerini görecektir ve mutlu olacaklar.

Dolayısıyla sizin eksikliğiniz yok ve bize de önümüzdeki dönemlerde size destek olmak düşer.

***Özel eğitim kapsamında uygulamaya koymak istediğiniz bir projeniz var mı?***

Biz zaten özel çocuklarımızın her türlü sorunu ile ilgileniyoruz. Özel eğitim okullarımızdaki çocukların her birinin sorunları ayrı ve bu farklılıklarla güzel projelerin yapılması mümkün. Kaymakamlık proje ekibimiz olarak bu konuda her türlü desteği veriyoruz. Okullarımızın mevcut projelerini biliyor, takip ediyor ve onlara yardımcı oluyoruz. Daha da ileri gitmeyi arzuluyoruz. Siz zaten bu konuda üzerinize düşeni yapıyorsunuz.

***Okulumuzda kaynaştırma uygulamalarını kapsayan bir proje sizin onayınızla yapılıyor. Farklı gelişim gösteren bireylerin toplumla bütünleşmesi için bunun dışında önerebileceğiniz uygulamalar var mıdır?***

İnsanlar küçük yaşlardan itibaren birbirine sahip çıkmayı öğrenmeli. Çünkü herkes bir engelli adayı. Hiçbir insanın diğer bir insandan üstünlüğü olmadığı bilincini küçük yaştan itibaren vermek çok önemli. Anne babalar özel eğitim ihtiyacı olan çocuğu daha iyi eğitim alsın diye özel hayatlarını devreden çıkarabiliyor. Kabullenme aşamasında sorun yaşayabiliyorlar, psikolojileri olumsuz etkilenebiliyor. Onların bu süreçte hayata, ailelerine ve çocuklarına dair motivasyonlarını artırmak için ihtiyaçlarına yönelik etkinlik yapmak gerekir.

***Farklı gelişim gösteren çocukların eğitimi ve bakımı çok fazla zaman alıyor; aileler kendilerine zaman ayıramıyorlar. Sizce ailelerin bu eksikliklerini gidermek için neler yapılabilir?***

Evet bu aileler çocuklarının eğitimi için her şeylerini feda ediyorlar. Zamandan tasarruf edemiyorlar, ailece sinemaya, restorana gidemiyorlar. Günün belki de 15-16 saatini çocukları için aktif olarak geçiriyorlar. Bu nedenle ailelere psikolojik danışma hizmetinin verilmesi gerekmektedir. Okulunuzda rehber öğretmen normunun olmaması bir eksiklik ancak bu eksikğin yakın zamanda fark edileceğine ve gereğinin yapılacağına inanıyorum. Ayrıca ailelere çocukları dersteyken çeşitli aktiviteler yapılmalı. Merkezefendi Halk Eğitim Merkezi ile iş birliği yapılarak okullarımızda velilerimize yönelik müzik, resim vb. insan ruhunu rahatlatan/dinlendiren aktiviteler düzenlenmeli.



23 Mayıs 2018





# Özel ÇOCUKLARIMIZ

Mersin ailesi olarak eğitime büyük önem veriyoruz. Babamız Hacı İrfan Mersin ile başlayan eğitim projelerimizi ikinci kuşak olarak bizler de sürdürüyoruz. Günümüzün ve geleceğimizin en önemli kaynağının eğitim olduğunun bilincindeyiz ve bu yolda elimizden geleni yapmaya çalışıyoruz.

Eğitim ile ilgili projeleri ayırt etmeksizin, yapabileceğimiz desteği sağlamaya çalışıyoruz. Sarayköy'de babamız Hacı İrfan Mersin ile annemiz Hacı Nadire Mersin adına okullarımız bulunmakta. Aynı şekilde kardeşim Turgay Mersin'in de adını taşıyan bir okulu var. İsmimizin okullara verilmesi ile her şey bitmiş sayılmıyor. Okulun her türlü ihtiyaç, etkinlik, projelerinde yani bize ihtiyaç duyulan her konuda desteklerimizi vermeye devam ediyoruz.

Benim adımları taşıyan bu okulumuzun daha ayrı bir önemi var. Türkiye'de ilk kez gerçekleştirilen bir proje. DODER (Down Otistik Çocukları Koruma ve Yönlendirme Derneği), özel olan bu çocuklarımızın gelişimine katkı sağlamak adına önemli çalışmalar yapmıştır. Eşim Ümrhan Mersin de dernek başkan yardımcısı olduğu için verdikleri emeğin ne denli değerli olduğunu çok daha iyi anlayabiliyorum. Dernek, Milli Eğitim Müdürümüz Mahmut Oğuz'un da büyük destekleri ile çalışmalarını sürdürmüştür. Bugün gelinen noktada, bu konuda ailelerin daha bilinçli hale geldiğini ve bu çocuklarımızın da gelişimlerinde önemli adımlar atıldığını görmekteyiz.

Türkiye'de ilk kez Denizli'de gerçekleştirilen bu özel okula bir vesile ile benim adım verildi. Tüm bu süreçlerde vermiş olduğu destek ve emeklerinden dolayı Milli Eğitim Müdürü Mahmut Oğuz'a teşekkür ederim. Geleceğimizin emanetçileri çocuklarımıza verebileceğimiz en büyük hediye, eğitime verilecek destektir. Bu özel çocuklarımız için sağlanacak imkânlarda elbette maddiyat önemli bir yer tutuyor. Ancak önemli olan bir diğer konu özel çocuklarımızın ailelerinin bu konuda duyarlı olmaları. Öncelikle ailelerin özel çocukların topluma kazandırılması ile ilgili bilince sahip olmaları gerekmektedir. Yani Türkiye'de ilk, Denizli'de tek olan bu okulumuzun varlığını değerlendirin. Çocuklarımızın gelişimi, topluma kazandırılması için, derneğin ve Milli Eğitim Müdürlüğü'nün yaptığı girişimleri, burada bulunan eğitimcileri en iyi şekilde değerlendirin. Yani sizlere sunulan bu imkânları en iyi şekilde kullanın. Ailelere çok büyük görev düşüyor. 0-6 yaş arası özel çocuklar için açılan bu okul süreci tamamlandıktan sonra da aileler bu duyarlılığı kaybetmeden eğitimlerini sürdürsünler. Umarım ki bundan sonraki zamanlarda özel çocuklarımız için daha fazla eğitim imkânı sağlar. Biz iş adamları her ne kadar devletimize destek olsak da asıl görev ailelere ve öğretmenlerimize düşüyor. Tüm öğretmenlerimiz kıymetli, ama bu okulumuzda hizmet veren yönetici ve öğretmenlerimiz daha da kıymetli. Onlar gerek aileleri, gerekse toplumsal baskıdan dolayı göz ardı edilen özel çocuklarımızın kendilerini ifade edebilmelerini, ilerleyen dönemde de hayatta diğer çocuklar ile birlikte sağlam adım atmalarına katkı sağlamaktadır. Bu vesile ile okulumuz müdürüne, müdür yardımcılarımıza, öğretmenlerimize ve diğer çalışanlarımıza teşekkür ediyor, hepsini tebrik ediyorum. Ülkemizde son dönemde eğitimde çok yol kat edildiğini görüyoruz. Başta da söylediğim gibi eğitime katkılarımız her zaman devam edecek, biz bu alanda elimizden geleni yapmaya her zaman hazırız.

*Oketay Mersin*

Sadık Grubu Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı



# DOWN SENDROMLU VE OTİSTİK ÇOCUKLARI KORUMA DERNEĞİ (DODER)

2008 yılında kurulan Down Sendromlu ve Otistik Çocukları Koruma Derneği (DODER), Denizli ilinde özel eğitime ihtiyaç duyan bireylere ve ailelerine yönelik çeşitli alanlarda yardım faaliyetleri sürdüren bir sivil toplum kuruluşudur.

DODER, 2009 yılında Denizli İl Millî Eğitim Müdürlüğü ile iş birliği yaparak, ilk adı İLK ADIM ERKEN ÇOCUKLUK VE OKUL ÖNCESİ EĞİTİM MERKEZİ olan okulumuzun kurulmasında etkin rol oynamıştır. Bu çerçevede okulda sürdürülecek eğitim programının eğitimcilere verilmesi sırasında sponsorluk görevi üstlenmiştir. İlerleyen yıllarda da okulumuza katkı sağlamaya devam etmiştir.

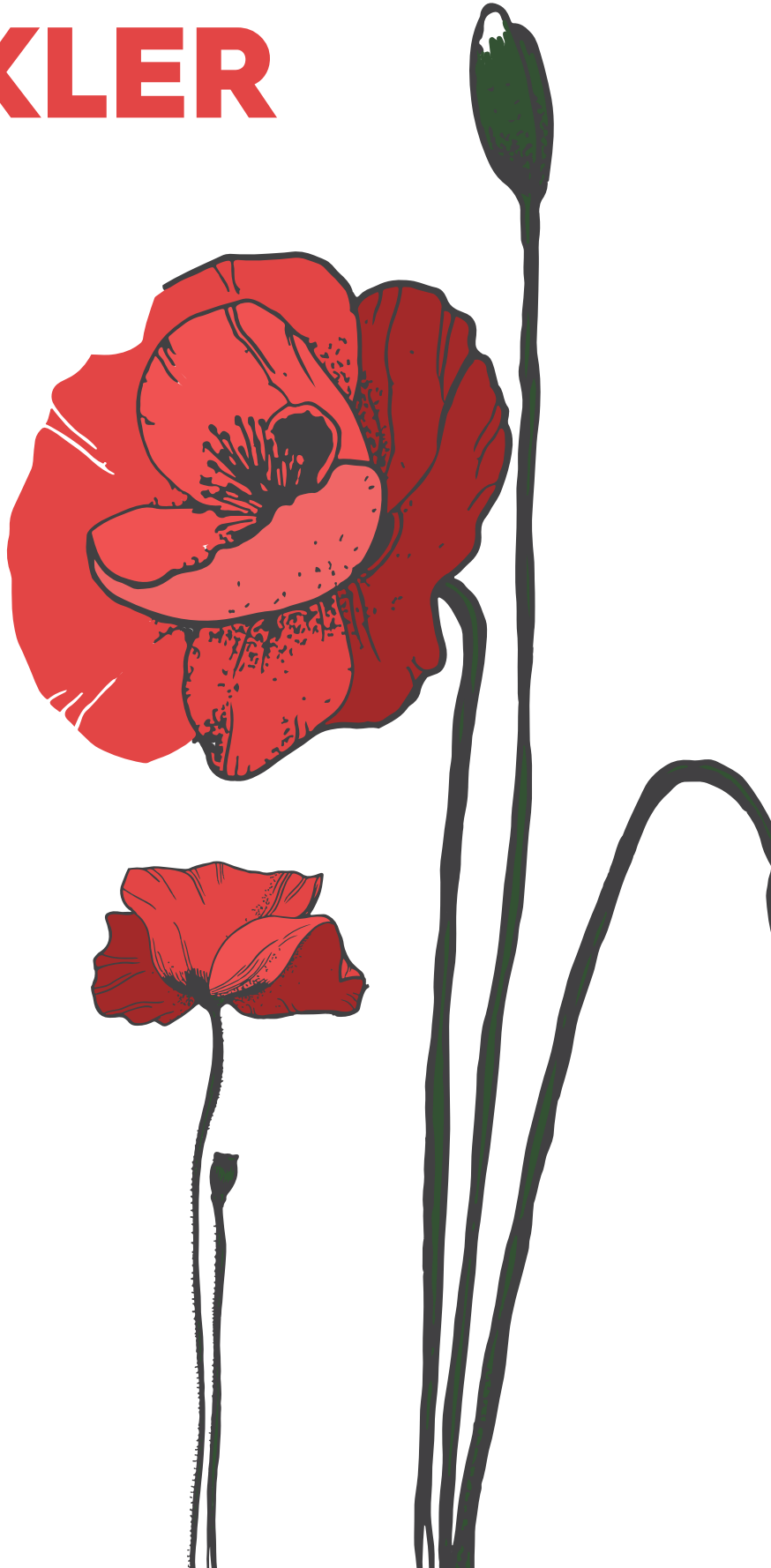
## GELİNCİKLER

Gelincikleri kim sevmez ki? Baylırım gelinciklere... Baharın gelmesiyle birlikte donandı kırlar... Evimin önündeki arazi de tabii... Eh, ben de durur muyum, fotoğraflarını çekmek istedim. Kırmızı renkli taç yapraklarıyla nazlı nazlı salınıyorlardı. Aralarında bir tanesi dikkatimi çekti, toz pembeydi, yakından bir daha baktım, evet toz pembeydi! Dikkatle yürüyerek diğerlerini inceledim, şaşkınlıkla beyaz olanını, açık mor olanını gördüm. Bana "Gelincik ne renktir?" diye sorsalar, düşünmeden "kan kırmızı" derdim. Fark etmenin hazzıyla eve döndüm.

Binlerce yaşam "Merhaba!" diyor hayata, her yaşam kendi farklılığıyla doğuyor, yaşıyor. Gelincikler rüzgarda hep birlikte sallanıyor, yeni günü hep birlikte karşılıyordu, hayatın özü bu değil miydi zaten? Farklı olanı hayatın kenarında tutmak değil; tam da içinde yeşermesine olanak sağlamaktı. Fark etmekle başlıyordu her şey... Sevgi, sabır ve hoşgörü ile emek vermek gerekiyordu. Zeki olan biz insanlardık, neden olmasındı ki? Özel çocukların yani beyaz, pembe, mor gelinciklerin, kırmızı gelinciklerle birlikte rüzgarda salınmasına ne engeldi ki? Yüreğimizin diğer yüreklere dokunmasına izin vermek yeterliydi.

*Umit Tetekcanat*

DODER Yönetim Kurulu Başkanı



# OKULUMUZDA NELER YAPIYORUZ

## ERKEN ÇOCUKLUKTA ÖZEL EĞİTİM UYGULAMALARIMIZ

Gelişimin ve öğrenmenin en hızlı olduğu dönem olan erken çocukluk döneminde (0-36 ay), ailelerin olumlu ve verimli yönlendirilmesi son derece önem arz etmektedir. Bu dönem, gelişimin üst basamakları için temel niteliğindedir. Erken çocukluk dönemi olabilecek en üst seviyede olumlu yapılandırılır ve uygulanırsa özel eğitimin en önemli temel ilkelerinden olan bağımsız yaşam, kendi kendine yetebilme anlamında en iyi seviyeye ulaşmış olacaktır.

Eğitim öğretimimiz, 0-36 aya uygun, her bir çocuğun bireysel özellikleri dikkate alınarak hazırlanan Bireysel Eğitim Planları (BEP) doğrultusunda gerçekleştirilmektedir. Bugüne dek Erken Çocukluk Eğitim Birimlerimizde bireysel eğitim planları hazırlanırken hedef davranışlar ve beceriler dünya çapında kabul görmüş ve birçok programa göre verimliliği kanıtlanmış evrensel programlar kullanılmaktaydı. Çocuğun engel türüne göre Küçük Adımlar Erken Eğitim Programı veya OÇİDEP'den (Otistik Çocuklar İçin Erken Davranışsal Eğitim Programı) yardım alınmaktaydı. 2018-2019 Eğitim Öğretim yılından itibaren Özel Eğitim Ve Rehberlik Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün hazırlamış olduğu ve Mayıs 2018 döneminde yayınlanan Erken Çocukluk Özel Eğitim Öğretim Programı kullanılmaya başlanacaktır. Rehberlik ve Araştırma Merkezinden alınan eğitsel değerlendirme raporuna uygun olarak hazırlanan bireyselleştirilmiş eğitim planları, veli-öğretmen iş birliği çerçevesinde çocuğun ihtiyaçlarına yönelik bir program olmaktadır.

Erken Çocukluk Eğitim Uygulamalarımız, randevu usulü yapılan bireysel eğitim ve en önemlisi aile eğitiminin odak noktada olduğu bir uygulamadır.

Haftada iki ders saati olan eğitimimizle öğrencinin Bireysel Eğitim Planının hazırlanmasının ardından burada yer alan hedeflere göre her hafta aile ve öğrencilere evde neler yapacakları ve nasıl uygulayacakları konusunda kılavuzluk edilmektedir. Bu sayede öğretmenleri ile geçirdikleri zamanın çok daha fazlasını aileleri ile geçiren öğrencilerimiz için verimli bir 0-3 yaş desteği verilmektedir. Hedef davranışlarımız yerine getirildikçe yeni hedefler eklenerek çocuğunun gelişiminde üst hedeflere ulaşılmasına öncülük edilmektedir. Aşağıda Erken Çocukluk Eğitim Birimlerimizde, 0-36 ay aralığındaki bireylerle yapılan eğitim etkinliklerine yer verilmiştir:

**Eğlenerek**  
Öğreniyoruz



*İnce motor gelişimin ve bilişsel gelişimin desteklendiği traş köpüğü ile çizgi çalışması.*



*Bilişsel gelişimin ve ince motor gelişimin desteklendiği geometrik şekilleri eşleme ve atma çalışması.*



*Bilişsel gelişimin ve ince motor gelişimin desteklendiği halkaları çubuğa takma etkinliği.*



*Bilişsel gelişimin ve ince motor becerilerin desteklendiği mısır tanelerinin arasındaki sürprizi bulma etkinliği.*



*Bilişsel gelişim ve ince motor gelişimin desteklendiği kerpeten gelişiminin tutuşu ile küçük nesne toplama.*



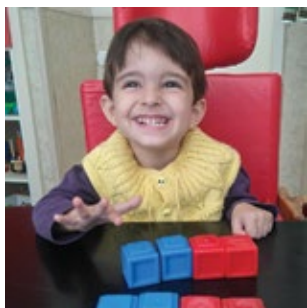
*Bilişsel gelişimi ve ince motor gelişiminin desteklendiği lego takma etkinliği.*



*Bilişsel gelişim ve ince motor gelişiminin desteklendiği sınırlı boyama çalışması.*



*Bilişsel gelişimin desteklendiği serbest oyun kurma ve sürdürme etkinliği.*



*Bilişsel gelişimin desteklendiği örüntü oluşturma etkinliği.*



*Kaba motor ve bilişsel gelişimin desteklendiği yüz üstü durma ve nesne takibi etkinliği.*

# OKUL ÖNCESİ DÖNEMDE ÖZEL EĞİTİM UYGULAMALARIMIZ

Grup eğitimi çocuğun yaşlıları ile birlikte iletişim kurmasını, bireysel eğitimle kazandığı davranışları genellemesini, grup oyunlarına katılmasını, sosyal beceriler geliştirmesini sağlamak amacı ile yapılır. Özel çocuklarımızın yaşadığı en büyük zorluklar arasında sosyalleşmeleri ve topluma uyum sağlayabilmeleri için gerekli okul ve grup ortamlarının oluşturulması yer almaktadır.

Okulumuzda okul öncesi özel eğitim uygulamaları, grup sınıflarında öğrencilerin gelişim seviyelerine göre hafif-orta-ağır düzey grup sınıflarında yapılmaktadır.

4-8 çocuktan oluşan gruplarla yapılan çalışmalar 2 öğretmen ile yürütülür. Okulumuza kaydı yapılan öğrencinin Rehberlik Araştırma Merkezi'nden alınan eğitsel değerlendirme raporuna uygun olan bir sınıfa yerleştirilmesinin ardından, öğretmenleri tarafından çocuğun mevcut durumu tespit edilerek, ihtiyaçları doğrultusunda çalışmalara başlanır.

Özel eğitime ihtiyacı olan bireylerin okul öncesi eğitimlerini alabilmeleri amacıyla 2017-2018 Eğitim Öğretim Yılında okulumuzda on üç şube oluşturulmuştur. On üç şubenin altısında otizm, atipik otizm ve yaygın gelişimsel bozukluk tanısı almış öğrencilerimiz bulunmaktadır.

Otizm seviyeleri farklı öğrencilerin bulunduğu okulumuzda seviye grupları oluşturulmuştur. Ağır, orta ve hafif şeklinde gruplara ayrılan otizm sınıflarında, 4 öğrencilik gruplarda 2 öğretmen görev yapmaktadır.

Otizmli çocukların en çok ihtiyaç duyduğu duygusal eksiklik, duyu bütünleme bozukluğu gibi problemler için okulumuzun duyu bütünleme odasında bireye özel destek eğitim hizmeti sunulmaktadır.

Sağ tarafta okul öncesi dönem 37-78 ay aralığındaki bireylerle yapılan eğitim etkinliklerine yer verilmiştir:



*Anneler çocukları ile birlikte pasta yaparak çocuklarının bilişsel, ince motor, sosyal-duygusal gelişim ve uyumsal becerilerinin gelişimini desteklemiş oluyor.*



*Sanat etkinliği ile bilişsel ve ince motor gelişimleri destekleniyor.*



*Yapı inşa oyunları ile bilişsel, motor ve uyumsal becerileri destekleniyor.*



*Bilişsel gelişim ve kaba motor gelişimi destekleniyor.*



*Oyun hamuru şekil verme çalışması ile bilişsel ve ince motor gelişimleri destekleniyor.*



*Drama çalışması ile bilişsel, dil, kaba motor, sosyal-duygusal ve uyumsal beceriler gelişim alanları destekleniyor.*



*Sınırlı boyama çalışması ile bilişsel gelişimleri ve ince motor gelişimleri destekleniyor. (Bazen çok yorulsak da. :))*





*Eşleme çalışması ile bilişsel gelişimi destekleniyor.*



*Fen etkinliği; fasulye çimlendirme çalışması ile bilişsel gelişimleri, ince motor gelişimleri ve gözlem yapma becerileri destekleniyor.*



*Bilişsel, dil, sosyal-duygusal ve uyumsal becerileri destekleyen Türkçe etkinlikleri: Parmak Oyunu ve Hikaye Anlatma.*

# OYUN Bizim İşimiz



*Bilişsel gelişim ve motor becerilerini destekleyen duyu bütünleme çalışmaları.*



*Sanat etkinlikleri ile motor gelişimi, bilişsel gelişimi ve yaratıcılık becerileri destekleniyor.*



# Eğlenerek Öğreniyoruz



Birlikte serbest oyun kurma ve sürdürme çalışmaları ile sosyal-duygusal, bilişsel ve motor becerilerine destek sunuluyor.



Bazen durduğumuz yeri değiştirmemiz gerekir. Belki bu sayede bakış açımız değişir ve gelişir.



## Tersi düzünden daha eğlenceli!



Ponponlarla yapılan eşleme çalışması ile bilişsel ve motor becerileri destekleniyor.



Maşa yardımıyla küçük nesnelere alma çalışması yapılarak ince motor becerileri destekleniyor.



Makarnaları kaptan kaba aktarma çalışması ile motor becerileri ve uyumsal becerileri destekleniyor.

# ÖĞRENDİKLERİMİZİ HAYATA GEÇİRİYORUZ

Çocuklarımızın uyumsal beceriler ve sosyal-duygusal gelişim alanlarını desteklemek amacıyla yapılan gezilerimiz.



# PROJEMİZ

## **“ARKADAŞLIĞA ENGEL YOK”**

Farklı gelişim gösteren bireyler, özel eğitim okullarında kendileri gibi farklı gelişim gösteren akranları ile bir arada olduklarından grup ortamında öğrenciler/bireyler arasında olumlu anlamda etkileşimde bulunma gerçekleşmemektedir.

Bu nedenle, okulumuza devam eden özel gereksinimli öğrencilerin kaynaştırma uygulamaları kapsamında, yetersizliği olmayan akranlarının devam ettiği Saime Aslan Anaokulu ile Sevgi Bayraktar Anaokulundaki bazı dersler ile sosyal etkinliklere katılabilmeleri için proje hazırladık.



Projemiz kapsamında yaptığımız okul ziyaretleri sayesinde özel gereksinimli öğrencilerin eğitim sürecinde, yetersizliği olmayan akranlarını gözleyerek öğrenme, diğerlerini model alıp taklit etme ve etkileşimde bulunma yolu ile tutum ve davranışlarını geliştirebilme olanağı oluşturulmaktadır.

26 Aralık 2017 tarihinden itibaren Kaymakamlık onayı ile sürdürdüğümüz “Arkadaşlığa Engel Yok” adlı proje Haziran 2018 dönemine kadar devam etmiştir.



Projemiz kapsamında **"Aynı Ağacın Farklı Kollarıyız!"** diyerek ziyarete gittiğimiz anaokullarının öğrencilerini okulumuzda ağırladık. Birlikte dans ettik, şiirler okuduk ve 15 adet meyve fidanı dikerek okulumuzda **"Arkadaşlık Bahçesi"** oluşturduk.



## **Projemiz ile;**

Özel gereksinimli bireylerin yetersizliği olmayan akranlarını gözleyerek öğrenme, model alıp taklit etme ve etkileşimde bulunma yolu ile tutum ve davranışlarını geliştirmesini sağlamak.

Yetersizliği olmayan öğrencilerin toplumsal yaşam becerilerine katkı sağlamak.

Özel gereksinimli çocuğa sahip ailenin eğitime dair olumlu bakış açısı geliştirmesini sağlamak.

Yetersizliği olmayan çocuğa sahip ailelerin kaynaştırma eğitimine dair olumlu bakış açısı geliştirmesini sağlamak amaçlanmaktadır.

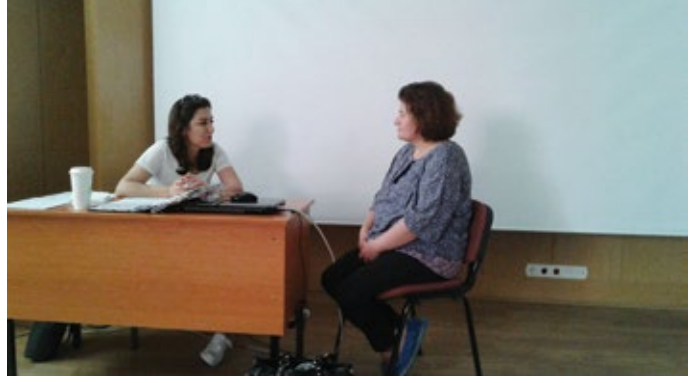
Okul ziyaretlerini proje ortağımız olan okullarla birlikte hazırladığımız ziyaret takvimine uygun olarak gerçekleştiriyoruz. Bu ziyaretler ile okulumuzdan yoğun davranış problemleri olmayan 25 öğrenciyi sınıf öğretmenlerinden biri rehberliğinde "Arkadaşlığa Engel Yok" diyerek okullarımızda, sınıflarımızda buluşturmaya devam ediyoruz.

# PROJEMİZ

## “MUTLU EBEVEYN MUTLU ÇOCUK”

Çocukların okul ortamında kazandıkları becerilerin ev ortamında pekiştirilmesi ve geliştirilmesi, okul-ev tutarlılığının sağlanması ve ailelerin okul ortamının etkili bir ögesi haline gelebilmesi özel eğitim sürecinin temel hedeflerindedir. Bu hedeften yola çıkılarak okulumuzda Kasım 2017 döneminde Merkezefendi RAM ile iş birliği yapılarak ailelere yönelik bilgilendirme oturumları gerçekleştirilmiştir. Rehber Öğretmen Sebahat Benlioğlu liderliğinde yapılan ortalama 10’ar velinin katıldığı, 5 oturum şeklinde gerçekleştirilen grup eğitimlerinin sonucunda, öncelikli olarak ebeveynlere bireysel rehberlik hizmetlerinin sunulmasının gerekli olduğu sonucuna varılmıştır.

Kasım 2017 döneminde yapılan aile bilgilendirme oturumlarına katılan toplam 48 velinin ihtiyaca yönelik bir örneklem oluşturduğundan hareket edilerek; okulumuza devam eden öğrencilerin ailelerinin psikolojik ve sosyal yapıları göz önünde bulundurulduğunda çocukları üzerinde olumlu yönde etkili olabilmeleri için öncelikli olarak kendilerine, çocuklarına, aile yaşantılarına ve geleceğe dair olumlu bakış açısı kazanmaları gerekmektedir. Olumlu bakış açısına sahip ailelerin de dikkatlerini sorunlardan çok, çözüm sürecine odaklayabilecekleri düşünülmektedir. Dolayısıyla da velilerimiz desteklenmelidir. Ancak; okulumuzda rehber öğretmen normu bulunmadığından velilerimize yönelik düzenli bir rehberlik hizmeti sunulamamaktadır. Okulumuzdaki bu ihtiyacın Merkezefendi RAM ile iş birliği yapılarak “Mutlu Ebeveyn Mutlu Çocuk” projesi hazırlanarak istekli olan velilerle bireysel görüşme yapılması; yine istekli olan velilerin psiko-eğitim programına dahil edilmesi planlanmıştır.



# “Benimle Oynar Mısın?”

## 1. Özel Eğitim Şenliğimiz



Özel eğitim alanındaki en büyük ihtiyacın özel eğitim öğrencilerinin yetersizliği olmayan akranları ile aynı ortamda bulunmaları olduğunun bilinciyle Engelliler Haftası kapsamında okulumuzda "Benimle Oynar Mısın?" adlı 1. Özel Eğitim Şenliğimizi gerçekleştirdik.

Şenlik programımızda, Valimiz Sayın Hasan Karahan tarafından hayırseverimiz Sayın Oktay Mersin'e Denizli eğitimine ve özel eğitime verdikleri destek için plaket takdim edildi.

*Öğrencilerimizin “Dik Dur” adlı müzikli dans gösterisi, protokol konuşmaları, atölye çalışmalarının açılışı ile devam eden şenliğimizde okulumuzun öğrencileri ile Saime Aslan Anaokulu, Sevgi Bayraktar Anaokulu ve Fatih İlkokulu Anasınıfı öğrencileri birlikte atölye çalışmaları yaptılar.*



Valimiz Sayın Hasan Karahan ve İl Milli Eğitim Müdürümüz Sayın Mahmut Oğuz atölyeleri (Duyu Atölyesi, Boyama Atölyesi, Sanat Atölyesi, Kutu Oyunları Atölyesi, Oyun Atölyesi, Küçük Mucitler Atölyesi) tek tek gezerek orada yapılan çalışmalar hakkında öğretmenlerden bilgi aldılar.



*Duyu Atölyemiz*



*Oyun Atölyemiz*



*Boyama Atölyemiz*



*Kutu Oyunları Atölyemiz*



*Küçük Mucitler Atölyemiz*



*Sanat Atölyemiz*



## BELEDİYE BAŞKANIMIZA ZİYARET

Merkezefendi Belediye Başkanı Sayın Muhammet Subaşıoğlu'na yaptığımız ziyaretimizde, okul yönetimlerimiz ve okul aile birliği yönetim kurulu üyelerimiz tarafından okulumuzun oyun parkındaki eksiklikler hakkında bilgi sunuldu. Ziyaret sonrasında Merkezefendi Belediyesi tarafından okulumuzun oyun parkına ilave oyuncakların kurulumu yapıldı.



## OKUL AİLE BİRLİĞİMİZİN DÜZENLEDİĞİ KERMES ETKİNLİKLERİMİZ





## VELİLERİMİZ İÇİN KURSLAR

Çocuklarına refakat eden ailelerin okulda buldukları zamanı daha kaliteli geçirmeleri adına, ailelerin talepleri doğrultusunda okulumuzda çeşitli kurslar açılmıştır.



Okuma Yazma Kursu



İlk Yardım Kursu



Takı Tasarım Kursu

## AİLE BİLGİLENDİRME ÇALIŞMALARI

Çeşitli kurum ve kuruluşlarla iş birliği yapılarak, aile eğitim ve bilgilendirme çalışmaları yapılmaktadır.



DOÇEV Vakıf Müdürü Bahtiyar Aksoy



Rehber ve Psikolojik Danışman Sebahat Benlioğlu



Dudu Karaman Dinç Söyleşisi

## Edebiyatta ve Sinemada Özel Eğitim

### Kitap

Elçin Tapan - Ben Mutlu Bir Down Annesiyim, Elçin Tapan - Devam Eden Hikayemiz Ben Mutlu Bir Down Annesiyim 2, Leean Whifen - Elveda Otizm  
Doç. Dr. Barış Ekici - Doç. Dr. Müdriye Yıldız Bıçakçı - Otizmi Oyuna Getir,

### Film

Rain Man - Barry Levinson, I am Sam - Jessie Nelson, Her Çocuk Özeldir - Aamir Khan, Forrest Gump - Robert Zemeckis, Benim Dünyam - Uğur Yücel, My Name Is Khan - Karan Johar, Wonder - Stephen Chbosky, Temple Grandin - Mick Jackson, Lorenzo's Oil - George Miller, Ocean Heaven - Xue Xiaolu, Black - Sanjay Leela Bhansali

# VELİLERİMİZİN KALEMİNDEN



Adım Lütfiye. 30 yaşındayım. Biri down sendromlu iki çocuğum var. Sağlık memuruyum. Erzincan'dan tayinle geldik Denizli'ye. Oğlum 3,5 yaşında. Şehre alışmaya çalışırken hamile olduğumu öğrendim. Eşim mesleği gereği hep şehir dışında oluyordu. Hamileliğim çok kötü geçiyordu. 3,5 yaşındaki oğluma bakamaz duruma gelmişim. Memlekete, kayınvalidemin yanına gittim. Üç ay orada geçirdikten sonra Denizli'ye döndüm. İkili, üçlü, dörtlü taramalarım temiz çıkmıştı. Bebekte görülen hiçbir problem yoktu. Anne karnında bebeği merak ettiğim için bir uzmana gittim. Doktordan oğlumun renkli resimlerini çekmesini istedim. Doktor bunu duyunca çok şaşırıldı. Çünkü bebeğim erkek değil kızdı ve zannettiğim kadarda sağlıklı değildi. Önce nasıl söyleyeceğini düşündü uzun uzun. Problem olduğunu anlamıştım, ağlamaya başladım.

Beni sakinleştirerek bebeğimin gelişiminde bir takım problemler olduğunu, bu problemlerin ne olduğunun ancak bebek doğunca öğrenilebileceğini ve hemen hamileliğin sonlandırılması gerektiğini söyledi. Zannettiğimin aksine bebeğimin bir kız olduğunu söyledi. Kızım olmasını çok istemişim oysa ama duyduklarımdan sonra çok sevinemedim buna. Ertesi gün eşim özel izinle yanıma geldi ve sezeryanla doğum yaptım. Altı aylık bebeğim 1.400 gram doğdu ve küveze konuldu. Birkaç gün hiçbir şey söylemediler ve onu bana göstermediler daha sonra bebekte tahmin ettikleri gibi bir bedensel engel olmadığını söylediler. Bu habere çok sevinmişim. Kızım 17 gün küvezde kalmıştı. Bu sürenin son birkaç gününde doktor bizi çağırıp bebeğimizde down sendromu olduğundan şüphelendiğini söyledi. İlk gerekçesi tipik down yüzü olmasıydı. İtiraz ettim. Kendi gözlerimin de çekik olduğunu bebeğimin bana benzediğini söyledim. Test yaptırmak için ısrar ettiler. Üniversiteye gidip kan verdik ve 28 günlük bir çile başladı. Bu 28 günde çok zor şeyler yaşadım. Bir yandan hiçbir şeyi yok diyordum bir yandan da ya downluysa diye kahrediyordum kendimi. Ve nihayet o gün geldi. O gün... Hiç hatırlamak istemediğim o gün...

Hastaneye gittiğimizde eşim geri geleceğini söyleyerek ayrıldı yanımdan. Meğer sonuçları almaya gitmiş. -Haydi eve gidelim dedi. -Nasıl eve gidelim, almayacak mıyız sonuçları? dedim. Gözlerindeki hüznü görünce sonrasını pek de hatırlamıyorum. Yaşadığım şokun, acının tarifi yoktu. O an ne konuştuğumu da ne yaptığımı da hatırlamıyorum. Sadece merdivenlere oturup hıçkırma hıçkırma ağladığımı hatırlıyorum. İnsanlar beni sakinleştirmeye çalışırken bir beyefendi yanıma gelip, kendisinin down sendromlu bir bebeği olduğunu söyledi. Bebeğinin şimdiki durumunu sorduğumda öldüğünü söyledi. Bunu duyduğumda ağlayarak hastanenin içinde dolanmaya başladım. Eşim ve kayınpederim de sakinleştiremiyordu beni. Genetik doktorunun odasına girdim ve sonuçların yanlış olduğunu söyledim. "Bir daha yapın! Yanlış bu test! Çocuğumun bir şeyi yok!" diye bağırdım. Ama yapacak bir şey yoktu kızım downluysa ve ben bunu kabul etmek istemiyordum. Eşim çok sakindi ya da bana öyle görünmeye çalışıyordu. Eve geldik bebeği kayınvalideme verdim ve kendimi odaya kapattım. Saatlerce çıkmadım o odadan, günlerce yemek yemedim, uyumadım. Çok küçüktü, kalbi delikti, troidi vardı ve down sendromluysa. Çok küçüktü bunları kaldıramazdı. Derdim hasta ya da down sendromlu olması değildi, ölmesinden korkuyordum. Eşim "Down Sendromlular Derneği'ne gidip konuşalım." dedi. İstemedim, kabul etmedim. Eşim gidip konuşmuş ve bana dernekten yetkililerin eve geleceklerini söyledi. O gün evime 1.5 yaşında dünyalar tatlısı bir melek geldi. Ahmet Hamza. O güne kadar çok down sendromlu çocuk görmüştüm ama sanki hayatımda gördüğüm ilk downluysa o. Başına gelmeyince anlamıyor insan. Downlu bir anne olarak ilk kez downlu bir çocuk görüyordum. Tarifi imkânsızdı yaşadıklarımın. Hala uygulanıyorum düşünürken. Yazdıklarım yaşadıklarımın milyonda biri sadece ama Rabbim'e çok şükür bu günleri gösterdi. Canım kızım, varlığı için şükrettiğim, iyi ki varsın canım yavrum. Seni çok seviyorum kızım.

Kızım şu anda 2 yaşında özel eğitim ve Oktay Mersin Özel Eğitim Anaokuluna devam ediyoruz. Kaydımızı 6 aylıkken yaptırarak yürümeye başladı, konuşuyoruz da artık. Kızım benim şansımış. O doğduktan sonra hayatımız çok değişti. Güzel anlamda tabii ki. O doğunca hayatım alt üst oldu zannettim. Sonra bir baktım altı üstünden daha güzelmış, hamdolsun. Bize destek olan öğretmenimize çok teşekkür ederim. Onun sevgisi, sabrı, anlayışıyla inşallah daha güzel günler görmek ümidiyle...

*Zeynep Sena Güraras'ın annesi Lütfiye Güraras*



Her anneye bebeğinin gelişimini izlemek büyük bir keyif verir ama günden güne yaşlılarından geri kalması, onlar gibi davranamaması beni korkutan şey oldu. Hele ki doktor doktor gezip bir sürü tahlil ve tetkik sonucu hiçbir hastalığın çıkmaması anne için çaresizliğin diğer adıdır. Herkes sonuçların temiz çıkmasına sevinirdi ama ben yine üzülürdüm, çünkü bilinmezlik denizinde boğulurdum. Hastalığımızı

bilirsek ona göre hemen tedavi başlar ama bilinmezlik her gün daha da geciken tedavi demek. İlk tanı 21 aylıkken konuldu. Selebral Palsi. Hemen fizik tedavi ve eğitimler... Haftada iki saat yetersiz kalıyordu. Geç başlayan, oğlumla ilgili araştırmalarım sonucunda devletin bizlere sunduğu tedavi imkânları olduğunu öğrendim. Haftada iki gün, üç vasıta değiştirerek Isparta'ya mesken edindik. Daha sonra Denizli'ye haftada dört gün gelmeye başladık. Biz otobüs üzerinde gezer olduk. Mesafe ve zaman bizi yormaya başladı ama pes etmedik. Genetik araştırmalar sonucunda hastalığın Pitt Hopkins Sendromu olduğu anlaşıldı. Bizim için yeni bir süreç daha başladı. Çok bilinmeyen, çok kimsede olmayan bir hastalık. Türkiye'deki birkaç çocuktan birisinde olan... Hastalığın tedavisi eğitimle daha iyi bir hal alacağından yeni yerler aramaya başladık. Sonunda okulumuz Oktay Mersin Özel Eğitim Anaokulu'nu bulduk. Gelebilmek için ilk şart Denizli'de ikamet etmektir. Hiç düşünmeden ve vakit kaybetmeden tüm ailemizi bırakarak göç ettik. Denizli'de şimdi daha rahat ve yorulmadan eğitimlerini alıyor, eve gelince dinlenebiliyor. Yeni şeyler öğrendiğini, adımlarını atmaya başladığını görmek bir anne için paha biçilmez bir mutluluk. Bizlere bu imkânı veren önce Rabbim'e sonra da tüm emeği geçen herkese şükranlarımı bir borç bilirim. Bir Ağustos günü kucağıma verilen meleğim,  
Bana teslim edilen cennet anahtarım,  
Varlığınla huzur bulduğun Selman'ım,  
Seni çok seviyorum.

*Selman Alper'in annesi Hüsna Alper*

Umut'umu kucağıma ilk aldığım zamanki mutluluğumu, heyecanımı anlatamam. Küçük elleri, minicik masmavi gözleriyle dünyamı aydınlatan güneşim oldu. Bebeğim sen benim hayatımın anlamı oldun. Anneliği, karşılıksız sevgiyi senden öğrendim. Rabbim bizleri seçmiş ki, evimize melek göndermiş. Umut'un dünyaya gelmesiyle özel çocukların nasıl olduğunu, nasıl yetiştiğini; ilgiyle, sevgiyle, eğitimle başarılacak hiçbir şeyin olmadığını öğrendim. Tabii ki Umut'un down sendromlu olduğunu öğrendiğim zaman üzül müştüm. Çünkü hiçbir anne evladının farklı olmasını kendisine yakıştıramaz. Ama şimdi iyi ki Umut özel bir çocuk olmuş diyorum. İnsan yaşayarak çok şeyler öğreniyor ve de öğretiyor. Seni çok seviyorum oğlum.

*Umut Yekta Okçu'nun annesi Rukiye Okçu*





Tarih 2016 Mart ayının 12'siydi. Günlerden Cumartesi. O eşsiz, muazzam gün. O gün oğlumun doğumuyla kalbim yeniden atmaya başladı sanki. İlk kızım hayatıma renk kattı, tam on yıl sonra da oğlumla rengarenk oldu hayatım. Rengarenk dedim ya çünkü acı tatlı herşeyi oğlumla yaşadım ben. Adı Deniz. Şu an iki yaşında konuşmıyor ve yürüyemiyor. Ama ben onun bana anne dediğini hep bana doğru koşar adımla yürüdüğünü hissediyorum. Deniz'im konuşmıyor şu an, hırçınlığı bu yüzden ama ben onun hem sesi hem de ayaklarıyım. O konuşana dek sesi, o yürüyene dek ayakları olmaya da devam edeceğim. Çünkü ben bir anneyim. Deniz'in annesi...

*Ata Deniz Yılmaz'ın annesi Emine Yılmaz*

Benim meleğim Berk, ikinci evliliğimden olan bebeğim. Berk ben kırk yaşındayken doğdu. Hamileliğimde düşük tehlikem vardı ama özel gereksinimli çocuk riskim yoktu. Doktorum yinede isteğimiz doğrultusunda test yapabileceğimizi söyledi. Ben kabul etmedim. Çünkü hiçbir şekilde çocuğumu aldırma gibi bir niyetim yoktu. Berk 14 Şubat'ın ilk saatlerinde dünyaya geldi. Doktorum ya da hemşireler bize Berk'in down sendromlu olacağına dair bir şey söylememişlerdi. Sabah çocuk doktoru geldi ilk tepkisi "Aa bu downlu bebek! Sen hiç tarama yaptırmadın mı? Hamileyken bilmiyor muydun?" dedi. Ben bir anda durdum. O anda benim doktorum da geldi. Çocuk doktoru olan bayana ters bir şekilde baktı. Bana böyle durumlarla karşılaştığını her zaman hamilelikte görülmediğini ve genetik teşhis ve kalp kontrolü yaptırmamızı istedi kibar bir şekilde. Ama çocuk doktorunun tutumu gerçekten çok kötüydü. Sanki down sendromlu çocukların yaşamaya hakkı yokmuş gibi davrandı. Eşimin çekik gözlü olduğu ve eşimin ailesinde çekik gözlü kişiler olduğu için bebeğimde gözlerinin babasına ve ailesine benzediğini düşündük. Bebeğin down sendromlu olacağına ihtimal vermedik. Daha sonra ben ameliyat olduğum için ayağa kalkamadığımdan eşim ve kızım Berk'i devlet hastanesine bazı testler için götürdüler. Orada çocuk doktoru Ş.B. "Eşiniz hiç taramaya gitmedi mi? Bu bebek down sendromlu." diyerek azarlamış. Bizimkiler susmuş kalmış ama biz hala daha Berk'in down sendromlu olacağını düşünmüyoruz. Berk'in gözünde problem vardı. Doktora gittik orada da aile hekimi aynı tepkiyi verdi. Bu tepkileri doktorların vermesi ayrıca bizi çok üzdü. Benim down sendromu hakkında biraz bilgim vardı. Ben tepki vermedim. Ailecek tepki vermedik aslında ama yine de konduramadık. Berk üç haftalık genetik doktoruna gitmeye karar verdik. Sonuçlar gelince Berk'in down sendromlu olduğuna dair açıklama yaptılar. Tepki vermedik neden böyle olduğunu sorgulamadık. Kabullendik. En ufak bir üzüntüde duymadık. Bizim hikayemiz böyle başladı. Ben Berk'in down sendromlu olduğu için ne öncesinde ne de şimdi bir an bile üzüntü duymadım. Ben oğlumu ilk kucağıma aldığımda da bağrıma basıp mutluydum, şimdi de mutluyum. Ona her baktığımda Allah'ıma şükrediyorum. İyi ki var. O benim her şeyim. Onsuz bir hayat düşünemiyorum. Onu çok ama çok seviyorum. İyi ki de down sendromlusun melek oğlum.

*Berk'in annesi Sonnur Bardan Şahin*



Merhaba, en küçük Sıla'nın annesiyim. Doğumdan hemen sonra hemşire bebeği alıp, baş ucuma getirip, bu bebeğin gözleri çekik bu bebek downlu dedi. Orada bana bir karanlık çöktü. Ben downlu bebeğin ne olduğunu -neden yalan söyleyeyim- bilmiyordum. Sonra bebeği küveze, beni odaya götürdüler. Ben sürekli ağlıyordum. Eşim ve kardeşim geldi. Hemşirenin söylediklerini onlara anlattım. Onlar da çok üzüldüler. Doktordan bilgi almak için odasına gittiğimizde doktor bebeğin gözlerinin çekik, ellerindeki çizgilerin farklı olduğunu söyledi. Diğer bebeklerle kıyaslayınca benim bebeğim farklıydı. On gün hastanede kaldık. Bebeğimin yanına her gittiğimde Allah'a bebeğime şifa vermesi için yalvarıyordum. Üç ay boyunca bebeğimin yüzüne baktıkça hıçkırıklara boğuluyordum. Eşim de çok üzülüyordu ama bana belli etmiyordu. Kardeşim bana çok destek oldu. Şimdi Allah'a şükrediyorum bana böyle bir melek verdiği için. Kardeşleri ve biz anlayacağınız üzere bütün aile Sıla'yı çok ama çok seviyoruz. Allah Sıla'mı bütün kötülüklerden ve kötülüklerden korusun.

*Sıla Özkan'ın annesi Keziban Özkan*





İlk olarak doktorumuzdan duymuştuk, ikili tarama sonrası anomoli çocuk kavramını. Oranımız yüksek çıkmıştı. Doktorumuz ilk olarak eşim yanımda yokken bana anlattı. Bana bunun bir ihtimal olduğunu, bu ihtimalin kimileri için yüksek kimileri için düşük olduğunu ve korkacak hiçbir şeyin olmadığını anlattı. Tabii ilk sorum bundan sonra ne yapılabileceği yani bunun tedavi edilebilir bir şey olup olmadığını sormak oldu. Bu bir hastalık değildi ve tek yapacağımız bir tercih yapmaktı. Ya gerekli testleri (aminosentez) yaptırıp çıkacak kesin sonuç ile kanunen çocuğumuzu aldırarak ya da doğumu gerçekleştirmektir. Kaç aylık olacak bu sonucun ele geçmesi diye sorduğumda 5-6 aylık cevabını alır almaz kafama tek şu soru düştü. Çocuğumun bile bile hayatına son mu verecektim? Dönüp doktorumuza ben kesinlikle hiçbir test istemiyorum ve çocuğumun yaşama hakkını elinden almak istemiyorum dedim. Ardından eşimi de çağırıp durumu anlattım. Ne olursa olsun çocuğuma ömrüm yettiğince bakacağımı ve onu kesinlikle aldırarak istemediğimi söyledim. Beni yoğun bakım ünitesinin önüne getirdiler ve içeri aldılar. Üzerime filmlerde gördüğüm ve ilk defa giydiğim ameliyat elbiselerinden

giydirdiler. Ve çocuğumun karşısındaydım. Çekik gözlü pek öyle anne karnında olduğu gibi hareketli değil tam aksine hareketleri kısıtlı, çok seyrek ve cansız saçlarıyla karşımdaydı. Nesi var? dedim. "Anomoli bebek" dediler. "Downluya benziyor" diye eklediler. Kaç dakika durdum öylece hatırlamıyorum. Öylece kaldım. Kendimi suçlu gibi hissediyordum. Manevi anlamda dolu bir insandım ve hayatı sadece bu hayattan ibaret şekilde yaşamıyordum. Fakat muhakkak eksikliklerim vardı ve bunu kendime ceza olarak hissettim. Ordan çıkınca eşime de söylememi istedi doktorumuz ama nasıl söyledim ona kızımızın farklı olduğunu, bununla yaşamak zorunda olduğumuzu. Yapamam dedim bunu ancak beraber söyleyebiliriz dedim. Ve doktorumuz ile eşimin odasına girdik ve doktorumuz durumu anlattı ama hala kesin tanının üniversiteden alınacak genetik test raporu ile ortaya çıkacağını söyledi. Eşimin gözlerinden süzülen yaşlarla ben de kendimi tutamadım ve ağlayarak ona sarıldım. İlk birkaç günün ardından ikimiz de biraz rahatladık ve sürekli dua ediyorduk. Hala içimizde bir umut vardı ve üniversiteye genetik raporu için başvurduk. Fakat ben boş durmayıp belirtilerle ilgili internette araştırma yaptığımda tanıyı zaten kendi kendime koymuştum. Eşime sen ne düşünüyorsun? diye sorduğumda aynı cevabı aldım ve çok sevinerek doktorumuza hiçbir test yaptırmak istemediğimizi söyledik. Ve doğuma kadar eşime hiçbir şekilde bu konuyu açmadım. Tabii stressiz bir hamilelik sonrası beklenen gün geldi ve kızımız Fatma Sena dünyaya geldi. Özel hastanede doğum sonrası eşimi odasına aldılar fakat çocuğumuz orada yoktu. İlk sorduğumuzda küveze aldıklarını ve en kısa zamanda görebileceğimizi söylediler. Sonuç günü yaklaşınca eşime herşeye hazırlıklı olmasını ve iki ihtimal olduğunu ne olursa olsun onun bizim bebeğimiz olduğunu anlattım. Ve beklenen gün geldi ve sonucu almak için bizi davet ettiler. Doktorun odasına asistanı çağırdı ve çok üzgün olduğunu belirterek kızımızın down sendromlu olduğunu söyledi. Beş yaşındaki oğlum Melih de yanımda idi ve sonucu duyunca gözyaşlarına boğulan annesine sarılarak annesine üzülmemesini ve kardeşine kendisinin bakacağını söyleyerek annesine teselli vermeye çalışıyordu. Küçük bedenleriyle o da bu yükün altına giriyordu. Sanki bütün aile dünyaya gelen bu özel çocuğa sahip çıkma adına kendisini emir almış bir nefer gibi hazırlıyordu.

Bize karşılaşacağımız sıkıntılar ve bazı sağlık problemleri ile ilgili bilgiler verildikten sonra odadan çıktık ve hastane kapısından aracımıza doğru giderken derin bir nefes alıp bütün cesaretimi toplayarak üzgün ve yılgın bir şekilde yürüyen eşime yaklaşip "Merak etmeyin her şey çok güzel olacak o bizim cennetimizin anahtarı olacak, ben hazırım siz de hazır mısınız bugünden itibaren kızımızın eğitimine?" diyerek yeni bir hayata başladık. Uçak ile yolculuğa çıkıp rotasını değiştirerek bambaşka yerlere giden bir yolcu gibiydim. Fatma Sena'nın sadece anne babası abisi değil öğretmeni de olacaktık. En kısa zamanda görev yaptığım ilçeden tayin isteyerek kızımızın en iyi şekilde eğitimini alması için memleketimiz olan Denizli'ye yerleştik. İlk araştırmalar neticesinde öğrendik ki rapor alıp rehabilitasyon merkezinde eğitim almak gerekiyordu ama raporu 1 yaşına kadar almak zordu ve biraz bekleyecektik. Fakat kaybedilecek vakit yoktu ve eğitime hemen başlamak istiyorduk. Sonra öğrendik ki Türkiye'de yalnızca iki tane bulunan ve biri Denizli'de olan, o zamanki ismiyle EÇEM olarak bilinen şimdiki adı ile Oktay Mersin Özel Eğitim Anaokulu olan, özel çocukların eğitimi için kurulan, resmi bir eğitim kurumu varmış. Hemen okulun yolunu tutup okul müdür yardımcısı ile görüşüp Eylül ayında başlamak üzere kızımızı okula kaydettirdik. Fakat saatler ilerledikçe o bir türlü gelmeyince şüphelerim de artmıştı. Eşimin odasından çıkıp çocuğumun durumunu kontrol eden çocuk doktoru ile konuşmaya gittiğimde ufak tefek sıkıntılar olduğunu ve çocuğu ilk olarak benim görebileceğimi söylediler.

Derslere eşim ile beraber gidiyor ve bir öğrenci edasıyla derslere ilgi gösteriyor Fatma Sena'nın algılarını geliştirmek için gerekli her etkinliği okulda öğrenip evde yerine getiriyorduk. Üç yaşına kadar hiç gevşeklik göstermeden azami bir şekilde EÇEM'deki eğitimlerimize devam ettik. Ve EÇEM Sena'nın eğitim hayatında çok önemli bir temel taş olarak yerini aldı. Bugün Sena normal çocuklar ile aynı okulda kaynaştırma öğrencisi olarak eğitime devam ediyor. Ve görüyoruz ki bugün Fatma Sena'nın yapabildikleri çoğu şeyin temelinde EÇEM'de aldığı eğitimin payı çok büyük. Fatma Sena bizim hayat biçimimiz, hayata bakış açımız, hayattan beklentilerimiz, hayata dair her şeyimiz artık. O bizim evimizin neşesi, tatlı pıtıracağı ve sevinci oldu. Sevgiyi iliklerimize kadar hissettiren ilk doğduğunda dökülen gözyaşlarının aksine şimdilerde mutluluk pınarlarında bizi sırlıslam yüzdürenimiz olan biricik meleğim iyi ki varsın.

Bu arada beden eğitimi öğretmeni olmanın da avantajıyla hem devlet hastanesi hem üniversite hem de özel merkezlere giderek aldığım downlu çocuklar için evde egzersiz etkinlikleri ile çok çabuk bir şekilde kızımızın kaslarında bulunan hipotoni seviyesi azaldı ve kendisini topladı. Rahat bir şekilde başını tutabiliyor ilk günlerde elimize aldığımızda hissettiğimiz zayıf kas dokusu kayboluyordu. Günden güne sevgiyle bağlanıyor ilk günlerin endişesi ve hüznü yerini yüzlerde gülümseme ve mutluluğa bıraktı. EÇEM'deki ilk günümüzde eşim ile birlikte Fatma Sena'nın ilk öğretmeni olarak İlkay Bircan Keskin ile tanıştık. Genç bir bayan duruyordu karşımızda ve ilk aklıma gelen acaba kızımıza faydası olacak mıydı? Ama daha ilk gün ilgisi ve mesleki alan bilgisiyile Fatma Sena için uygun öğretmeni bulduğumuza kanaat getirdik.

*Mezun olan öğrencimiz Fatma Sena Çakır'ın ailesi*



Daha 3 aylıktı anne karnında bir melek olduğunu öğrendiğimde. Çocuğunuz down sendromlu almalıyız hemen, dedi doktor. Dondum kaldım, şaşkırdım, neler olduğunu anlamaya çalıştım. Hayal mi bunlar? Böyle bir şey yaşıyor muyum gerçekten? İnsan hiç başına gelmeyecek zannediyor. Yıkıldım. Neden mi? Down sendromunun ne olduğunu bilmiyordum o ana kadar. Ben ona sahip olduğum için yıkılmamıştım. Büyütürken ona acınacak gözlerle bakılmasını istemiyordum. Ya ağrılar acılar çekerse, ben nasıl dayanırdım onun acı çekmesine. Acı çektikçe nasıl ona hissettirmeceğim diyeydi yıkılmam. Daha 6 ay vardı onu kucağıma almama. Nasıl geçirdi bu günler? Bir şekilde geçti günler. Nasıl doğacak, nasıl olacak her şey derken...

11.12.2012 tarihinde Buğlem bebek dünyaya geldi. Dokundum ayağına, geri çekti hemen. O an dedim ki "Tepki verdi." Sonrada umudumu hiç kaybetmedim. Eğitimlerle çok güzel yerlere gelebileceğini ve eğitimlere ne kadar erken başlarsam o kadar iyi olacağını öğrendim. Çok saçma ki, 1 yaşına kadar eğitim için rapor alamadık. Gerekçesi ise başını dik tutabiliyor olmasıydı. Down sendromlu bir bebek başını dik tutuyor diye rapor verilmiyordu. Ama bilmemiz gereken bir şey vardı ki downlu bir çocuk eğitimsiz ilerleyemezdi. Rapor alana kadar bir şekilde eğitim alması gerekiyordu. Komşumuz sayesinde Erken Çocukluk Eğitim Merkezi adındaki kurumun müdürü Enver Yumru ile tanıştık. Sağolsun Buğlem 5-6 aylıkken eğitim için aldı. O sıralar belki downlu bebekler çoktu ama eğitime getirilen azdı. Belki de çoğunun haberi yoktu böyle bir eğitim alındığından. Bereketli'de küçük bir okulu. Sımsıcak bir aile, öğretmenler... 6 aylık bir bebek ne yapabilir okulda diyorduk ama bize o kadar çok umut verdiler ki. Onlardan her şeyi öğrendik. Biz eğitim deyince ders çalışmayı anlıyoruz ya millet olarak aslında çocukla karşılıklı konuşmak, ona oyunlar göstermek, her şeye dokunmasını sağlamak, dokunduğu nesnelere isimlerini söylemekte eğitim. Fiziki açıdan motor gelişime katkı sağlayacak egzersizlerin yapımını da öğrenerek evde uyguluyorduk. Derken Buğlem büyüdü. 2 yaşına geldiğinde EÇEM adı altında bir okul daha açıldı. Okulumuz büyüdü. Artık daha çok öğrenci vardı. Özel eğitimlerin yanı sıra 3-6 yaş çocuklar grup etkinliklerine de girebiliyorlardı. 3 yaşına kadar bireysel eğitim alıp gruba geçmek için raporumuzu yenilettik. Doktor raporu ve Rehberlik ve Araştırma Merkezi'nin raporu sonucu EÇEM'deki grup sınıfları yerine kaynaştırma eğitimi uygun görüldü. Yani normal öğrencilerle aynı anaokuluna gidebilecek seviyeye sahipti. 36 aylıkken 2. dönem EÇEM'de grup eğitimine katılıp dönemi tamamladık. Bir sonraki sene içinde Ahmet Çalışkan Anaokuluna kayıt yaptırıldı. Buraya başlamadan önce tek kelime (anne, baba vs.) söyleyebiliyordu. 1,5 yaşından birkaç ay sonra yürümeye başladı. Tuvalet eğitimini 2,5 yaşında tamamladı. Anaokuluna başladığında tuvalet eğitimini pekiştirmiş oldu. Öğretmeni onu hiç zorlamadı. Bir dönem arkadaşlarını izledi. Onların nasıl konuştuklarını, nasıl izin aldıklarını, nasıl ihtiyaç gidermesi gerektiğini o dönemde anladı. 2. dönem ise arkadaşlarından öğrendiği şekilde o da isteklerini öğretmenine söylemeye başladı. Artık 4 yaşında ve üç dört kelimelik cümleler kurup daha anlaşılır konuşabiliyordu. Şimdi öğretmeni onu çok iyi anlayabiliyor. Ayrıca milli bayramlarda da arkadaşlarıyla danslar sergilemede çok başarılı. Seneye de anaokulunda 5 yaş grubunda devam edecek inşallah. Meleğim bize çok şey öğretti ve hala öğretiyor. Çünkü kızım çok sevecen, cana yakın, neşeli ve sevimli biri. Üzüldüğümde o da üzülecek kadar duygusal, hastalandığımda telefonu eline alıp "Doktor çabuk gel, annem hasta." diyecek kadar duyarlı bir çocuk. İyi ki onun gibi bir meleğe sahibim. Kendimi hiç bu kadar değerli hissetmemiştim, hiç bu kadar sevilmemiştim. Bana değerli olduğumu hissettiren tek meleğim. İyi ki onu dünyaya getirmemi istemeyenlere karşı gelip ona sahip çıkmışım. Yaşadıklarımız çok daha fazla aslında anlatmakla bitmez. Kısaca yaşadığımız süreç bu. Hayatımız meleğimle daha renkli. Ona sahip olmak tabii ki de zor ama bebeklikten beri verilen sevgi ve eğitim daha huzurlu bir hayat geçirmemizi sağlayacak. Eğitimle güzel yerlere geldik, bizi daha iyi anlıyor biz de onu. Tabii ki arada hastalandığı zamanlar oluyor, ilgilenince daha çabuk geçiyor. Yeterki siz onlara sonsuz sevginizi gösterin.

*Mezun olan öğrencimiz Buğlem'in annesi Firdevs Kovan*

Ben çocuğum, kalbi kırlamayacak kadar küçük, küçücük.  
Farklaştırmayın yaşitlarımdan.  
Safliğimi kirletmeyin garip garip bakışlarınızla.  
Kaçırmayın da, odaklamayın da birbirinize dokunup dokunup.  
Kelimelerim peltak ya da hiç yok henüz dilimde,  
Hepten de anlaşılmaz değim çevremde.  
Konuşamayacağım kim bilir belkide ömrümce, sizler de olmayın birer düğüm.  
Yürüyüşüm paytak paytak değil ama yollar kaygan ya da ıslak, dengesizlik var bedenimde, siz de dikenli teller döşemeyin yollarıma.  
Çocuğum ben henüz küçücük yüklemeyin misyonumdan fazlasını, istemiyorum da kayırmanızı,  
Gücüm neye yetse kabullenseniz keşke, moral bozucu olmasa tavırlarınız, bozamazsınız da esasında moralimi ama  
Annem babam sevdiğim var, ayağıma batmadan daha diken, içi yanarlarım var,  
Yaralarından değil gözlerinden kan akanlarım var, yaşadığımız, evimiz var yuvamız dağ değil.  
Yuvamız, kalbimiz var gönlümüz var, taş değil.  
Bilemezsiniz belki ama gördüğümüzde ağladığımız kabuslarımız var rüya değil.  
Ve daha görmediğimiz korkularımız, onlarda uzak değil..  
Sizlerde koymayın hayallerimizin önüne engel, bir de siz olmayın ızdırabımız bize yetiyor acımız..  
Ben çocuğum küçücük, küçücük zarar gelmez benden hiçbirinize.

*Ahmet Hamza'nın annesi Ayşe Altun*



Ailemizin bir parçası olduğunuz her an  
*bize mutluluk veriyor...*



f t i in sadikgrubu | sadik.com.tr



# Doğasına, kültürüne, insanına Sadık...

Sadık Grubu olarak her zaman bir olma duygusuyla,  
geleceğimiz için sosyal sorumluluklarımızın bilinciyle  
eğitime, doğaya ve tarihe katkıda bulunarak  
dokunduğumuz her alanı güzelleştirmekten  
mutluluk duyuyoruz...



f t i n sadikgrubu | sadik.com.tr

